

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 7—13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ, Ἰωάν. 3: 13-17 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ <i>Γενέσιον της Ὑπεραγίας Θεοτόκου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Α' Κορ. 1: 18-24 Ἑυαγγέλιο— Ἰωάν. 19: 6-11, 13-20, 25-28, 30

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

Γέννηση της Θεοτόκου

8 Σεπτεμβρίου: Τι γιορτάζουμε στο γενέθλιο της Θεοτόκου

Γενέσιο της Θεοτόκου: Στις 8 Σεπτεμβρίου η Εκκλησία εορτάζει το Γενέσιο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Είναι η πρώτη Θεομητορική εορτή του εκκλησιαστικού έτους, στην οποία θα επακολουθήσουν άλλες πολλές καθ' όλο το έτος. Μεγάλο δώρο του Θεού ήταν η Παναγία στους γονείς της Ιωακείμ και Άννα, που δεν είχαν άλλα παιδιά. Μα πιο μεγάλο δώρο του Θεού είναι η γέννηση της Υπεραγίας Θεοτόκου στον κόσμο είναι το προμήνυμα της σωτηρίας «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε χαράν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη...». Ἦλθε ο καιρός να εκπληρωθούν οι επαγγελίες του Θεού.

Ὑστερα ἀπό λίγα χρόνια, το νήπιο που γεννήθη-κε σήμερα θα γεννήση το Σωτήρα Χριστό' απ' αυτήν θα ανατείλῃ «ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν».

Καμμία γυναίκα στον κόσμο δεν αξιώθηκε την τόσο μεγάλη τιμή τῆς Παναγίας Παρθένου Μαρίας, που έγινε η μητέρα του Θεού στη γη. Γι' αυτό οι γενεές των πιστών μακαρίζουν την Υπεραγία Θεοτόκο, καθώς εκείνη προφητικά το εἶπε «ἰδοὺ γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι οἱ γενεαί». Καί κάθε ψυχὴ χριστιανοῦ στρέφεται πάντα με το θάρρος και την εμπιστοσύνη του παιδιού προς την Παναγία, γιατί αυτή είναι η μητέρα και στο πανάγιο πρόσωπό της βλέπει ο κάθε πιστός τη δική του μητέρα εκείνη που τον θήλασε, που τον κράτησε στα χέρια της, που τον προστάτεψε και τον ζέστανε στη αγκαλιά της.

Η «τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ»

Στην Παναγία και στη μητέρα της πρέπει κάθε στοργή και αγάπη, κάθε τιμή και σεβασμός από όλους μας. Η Υπεραγία Θεοτόκος έχει τήν πρώτη θέση μεταξύ όλων των Αγίων της Εκκλησίας και των επουρανίων Αγγέλων. Είναι η «Ἁγία ἁγίων μείζων», ἡ «τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ». Όταν ἦλθε στη Ναζαρέτ, κομίζοντας το ουράνιο μήνυμα προς την παρθένο Μαρία, ο αρχάγγελος Γαβριήλ την χαιρέτησε με το «κεχαριτωμένη» και την ονόμασε «εὐλογημένην ἐν γυναιξί».

Και η Ελισάβετ, η μητέρα του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου την υποδέχθηκε ως την μητέρα του Κυρίου λέγοντάς της. «Καί πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;» τί τιμὴ σε μ' ἕνα να με επισκεφθῇ η μητέρα τοῦ

Κυρίου μου. Κύριος είναι ο Χριστός, ο Θεός, που κρατούσε η Παναγία σαρκωμένο μέσα της.

Οι ιεροί Πατέρες της Εκκλησίας έγραψαν εγκω-μιαστικούς λόγους στην Υπεραγία Θεοτόκο, στους οποίους την ονομάζουν «κοινόν τῶν γυναικῶν καύχημα» και «δόξαν τοῦ θήλεος», «σεμνόν κειμήλιον ἀπάσης τῆς οἰκουμένης» και «σκήπτρον τῆς ὀρθοδοξίας». Και η ευσέβεια των πιστῶν σύνθεσε κι αφιέρωσε στη μητέρα του Θεοῦ τους πιο ποιητικούς ὕμνους, ἀπὸ ἐκείνους που βρίσκονται θησαυρισμένοι στην ἐκκλησιαστικὴ ὑμνολογία.

Ὅχι μόνο στις Θεομητορικές εορτές ἀντηχοῦν στους ὁρ-θόδοξους ναοὺς οἱ ὕμνοι της Παναγίας, ἀλλὰ και κάθε Κυριακὴ και κάθε εορτὴ ἀκούγονται τα Θεοτοκία, οἱ ὕμνοι δηλαδὴ πρὸς τὴ Θεοτόκο, με τούς ὁποίους κλείνει κάθε σειρά και ὁμάδα τροπαρίων. Κάθε τροπάριο, του ὁποῖου προηγείται το «Καὶ νῦν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν», εἶναι Θεοτοκίο. Ἀλλὰ ἡ Εκκλησία, σε ἓναν μονολεκτικὸ τίτλο, ἐρ-μήνευσε ὅλο το μυστήριό του προσώπου και του ἔργου της Παρθένου Μαρίας.

Αγία Παρθένος Θεοτόκος

Ἡ τρίτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος, σύμφωνα με το χαιρετισμὸ της Ελισάβετ και τὴ διδασκαλία των μεγάλων Πατέρων, ὀνόμασε τὴν Ἀγία Παρθένο Θεοτόκον. «Ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον Θεοτόκον, διὰ τὸ τὸν Θεόν Λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι...». ὁμολογοῦμε πῶς ἡ Ἀγία Παρθένος εἶναι Θεοτόκος, ἐπειδὴ πραγματικὰ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ και Θεὸς ἔλαβε σάρκα κι ἐγένε ἀνθρώπος. Το «Θεοτόκος», εἶναι ὁ ιερὸς τίτλος της Ἀγίας Παρθένου Μαρίας, που ἐκφράζει και ἐξηγεῖ το μυστήριό της πίστεως. Το «Θεοτόκος» εἶναι τὸ κλειδί της Ὀρθοδοξίας.

Σε κάθε ιερὴ Ἀκολουθία, ὅταν ἀκούμε τὸ ὄνομα της Θεοτόκου, πρέπει να κάνουμε τὸ σταυρὸ μας. Αὐτὸ τα λέει ὅλα. Εἶναι παράκληση μαζί και ὁμολογία πρὸς τὴν Παναγία. Παρακαλοῦμε και ἱκετεύουμε τὴν Υπεραγία Θεοτόκο να πρε-σβεύει για μας στον Υἱὸ της και Σωτήρα του κόσμου. Και ὁμολογοῦμε πῶς ἐκείνη, που ζητοῦμε τὴν πρεσβεία της, εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ, γιατί ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς της εἶναι ὁ Θεός, που ἔλαβε σάρκα και ἐγένε ἀνθρώπος για μᾶς.

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας λέει πῶς ἡ Θεοτόκος εἶναι ἡ Εκκλησία, ἡ δε Εκκλησία εἶναι ὁ ουρανὸς και ἡ γῆ, ὅλος δηλαδὴ ὁ κόσμος. Κάθε φορὰ λοιπὸν που ἀκούμε τὸ ὄνομα Θεοτόκος καὶ κάνουμε τὸ σταυρὸ μας, ἐκφράζουμε τὴν ὀρθόδοξη πίστη μας, «ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον Θεοτόκον». Ὁ Θεὸς δια πρεσβειῶν της Παναγίας μας, να μας εὐλογεῖ να μας δίνει δύναμη και να σκεπτάζει τις οικογένειές και τα σπίτια μας. «Ἀμήν».

<https://www.ekklisiaonline.gr/nea/gennisi-tis-theotokou-8-septemvriou-ti-giortazoume-simera-sto-genethlio-tis-theotokou/>

Κυριακὴ πρὸ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυροῦ, Ἰωάν. 3: 13-17

† Ἀρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους

Στο ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα να λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Εμοὶ δε μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ εμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καγὼ τῷ κόσμῳ» (Γαλ. 6:14).

Υπήρχαν τότε ὀρισμένοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἐκαυχῶντο για διάφορα κοσμικὰ πράγματα. Ἄλλοι για τὴν καταγωγή, ἄλλοι για τὸν πλοῦτο κλπ. Και πίστευαν ἀκόμα ὅτι ἔπρεπε να τηροῦν και τα ἔθιμα του Μωσαϊκοῦ Νόμου για να σωθοῦν. Ἐλεγον ὅτι δεν ἀρκεῖ να εἶναι κανεὶς Χριστιανὸς και να πιστεύει στον Χριστό, και ὅτι σωτηρία χωρὶς τὴν τήρηση των τυπικῶν διατάξεων του Μωσαϊκοῦ Νόμου, ὅπως εἶναι ἡ περιτομή, δεν ὑπάρχει. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ Ἰουδαῖζοντες Χριστιανοί. Ἐναντίον αὐτῶν των Ἰουδαῖζόντων Χριστιανῶν γράφει στην πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καθὼς διαβάσαμε σήμερα.

Τις δοξασίες των Ἰουδαῖζόντων Χριστιανῶν κατεδίκασαν και οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι, καθὼς και ἡ Ἀποστολικὴ Σύνοδος που ἐγένε το 48 μ.Χ. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει, ὅτι για μένα τίποτα δεν ὑπάρχει σ' αὐτὸν τὸν κόσμο που να καυχῶ, παρὰ μόνο ὁ Σταυρὸς του Χριστοῦ: «εμοὶ δε μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», και προσθέτει «δι' οὗ εμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καγὼ τῷ κόσμῳ». Δηλαδὴ, δια του Σταυροῦ του Χριστοῦ ὁ κόσμος για μένα περιφρονήθηκε και πέθανε και ἐγὼ πάλι πέθανα ως πρὸς κάθε γήινο πρᾶγμα.

Πράγματι, ἀδελφοί μου, για ποιο ἄλλο πρᾶγμα μπορεῖ να καυχῶθαι ὁ Χριστιανός, παρὰ μόνο για τὸν Σταυρὸ του Χριστοῦ, στον ὁποῖο φανερῶνεται ὅλη ἡ ἀγάπη του Θεοῦ πρὸς τὸν ἀνθρώπο; Ἐνας Θεὸς σταυρῶνεται, καρφώνεται, πεθαίνει, ἀτιμάζεται ἐπάνω στον Σταυρὸ ἀπὸ ἀγάπη για τὸν ἀνθρώπο. Ὁ Χριστὸς σταυρῶνεται για τὸν κάθε ἀνθρώπο ξεχωριστὰ ἐπάνω στον Σταυρὸ. Τι μυστήριό ἀγάπης! Χάνει τὸν νοῦ του ὁ ἀνθρώπος μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ἀγάπη του Θεοῦ και οὔτε μπορεῖ να τὴν καταλάβει, λόγω της ἀμαρτωλότητός του. Γι' αὐτὸ ἡ μόνη καύχησή μας εἶναι ὁ Σταυρὸς του Χριστοῦ. Ὁ Σταυρὸς εἶναι για τὸν κάθε Χριστιανὸ ἡ μόνη χαρὰ, ἡ μόνη ἐλπίδα, ἡ μόνη παρηγοριά, ἡ μόνη καύχηση.

Ἀλλ' ὅμως να μὴ ξεχνάμε, ὅτι για χάρι του Σταυροῦ του Κυρίου μας πρέπει και ἐμεῖς να συσταυρωθοῦμε μαζί με τὸν Χριστό και να πεθάνουμε ως πρὸς τις ἀμαρτίες μας και τὸν κόσμο, καθὼς μας λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι δια του Σταυροῦ του Χριστοῦ «εμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καγὼ τῷ κόσμῳ».

Ἀς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο να μας βοηθήσει να αισθανθοῦμε τὸ μυστήριό του Σταυροῦ Του, ὅπως και τὴν Παναγία μας, που εορτάζουμε τα προοίμια της παγκοσμίου χαρᾶς, τὸ Γενέθλιο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ Παναγία μας πρώτη μετὰ τὸν Κύριο ἐζήσε τὸ μυστήριό του Σταυροῦ του Χριστοῦ. Ἄλλωστε εἰκονίζεται ἱσταμένη παρὰ τὸν Σταυρὸ του Χριστοῦ. Αὐτὴ στα δεξιὰ του σταυρωθέντος Κυρίου και ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στα ἀριστερά.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο: Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ὁμιλίες σε ἀκίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές. Ἐκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Ἁγίου Ὁρος 2015, σελ. 19)